

1414

Cantessis (ImS 2)

(ALDC, IX, 2011. *Cantessis* [ImS 2])

Completant la informació que hem donat al mapa 1413. Jo *cantés* (ImS 1), la segona persona de l'imperfet de subjuntiu del llat. vg. *CANTÁSSES* va derivar en una forma antiga, *cantasses*, conservada en bal. i parlars ribagorçans (modificada en part del mall. i en men. en *cantassis*), amb alteració a *cantesses*, que es troba en una gran part del nord-occ., ross. i cat. sept. de transició, formada per analogia amb verbs del grup II (*venesses*, *batesses*), o amb alteració a *cantessis*, var. del cat. central i alg., analògica de la desinència del present de subjuntiu (*cantis*). Per a *cantares*, del val., veg. mapa 1413.

Són formes normatives *cantessis* (model *portessis*), des del *DOrt*, 1917, i *cantesses*, *cantasses* (model *portesses*, *portasses*), des de Fabra, 1918 (pàg. 70); la *GIEC* (pàg. 276) hi afegeix *cantares* i *cantassis* a *cantessis* i, com a "Altres variants", *cantesses* (val. i nord-occ.); la *PEOLC Morfologia* (pàg. 27-28), després de considerar aquelles formes pròpies de l'àmbit general, inclou *cantares* i *cantassis/cantasses* en l'àmbit restringit (parlars valencians i parlars balearics respectivament), i precisa que *cantasses* és forma pròpia de registres molt formals en els parlars valencians.

